U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 4. 2. 2011, č. j. 30 A 29/2010 - 53,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení výše označeného usnesení krajského soudu, kterým bylo rozhodnuto, že se návrh na vyslovení neúčinnosti doručení všech písemností doručovaných v řízení vedeném před Krajským soudem v Brně pod sp. zn. 30 A 29/2010, mimo usnesení o postoupení, zamítá. Krajský soud vyšel z toho, že v řízení bylo doručováno v souladu s příslušnými ustanoveními zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř."), ve spojení s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."). Nad tento rámec krajský soud upozornil na to, že institut neúčinnosti doručení ve smyslu § 50d o. s. ř. je mimořádným prostředkem, neboť současná koncepce doručování stojí na zásadě odpovědnosti jednotlivých účastníků řízení ve vztahu k doručování písemností soudem. Pokud tedy stěžovatel uvedl adresu pro doručování – P. r., Č. B., přičemž soud na tuto adresu doručoval, pak jdou zásadně veškeré komplikace s tím spojené na vrub žalobce. V poučení soud uvedl, že proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost.

V kasační stížnosti [podání není výslovně jako kasační stížnost označeno, ale dle obsahu se o kasační stížnost jedná; viz formulace, že se „navrhovatel (...) domáhá (...) kasace"] stěžovatel namítá, že písemnost byla vypravena nezákonným způsobem, Krajský soud v Brně nerozumí institutu *poste restante* a nebylo postupováno dle o. s. ř., nýbrž dle poštovních podmínek.

Podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. kasační stížnost není přípustná proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Nejvyšší správní soud dospěl ve svém usnesení ze dne 25. 8. 2010, č. j. 3 Ans 13/2010 - 109, www.nssoud.cz, k závěru, že usnesení o návrhu žalobce na prohlášení doručení rozhodnutí za neúčinné je nutno považovat pouze za rozhodnutí upravující vedení řízení. Takovými rozhodnutími jsou v zásadě usnesení vydávaná v průběhu řízení, nemající vliv na rozhodnutí ve věci samé. Nejvyšší správní soud má totiž za to, že při posouzení včasnosti kasační stížnosti podané proti rozhodnutí krajského soudu, jehož účinné doručení bylo návrhem účastníka zpochybněno, není vázán usnesením krajského soudu o tomto návrhu, a sám si posuzuje, kdy, případně zda vůbec bylo rozhodnutí krajského soudu doručeno. Usnesení krajského soudu o návrhu na prohlášení neúčinnosti doručení tudíž nemá vliv na rozhodnutí o kasační stížnosti, resp. na to, zda bude jako včasná projednána. Odnětí možnosti brojit proti tomuto usnesení kasační stížností tak účastníka řízení v jeho právech nikterak nezkracuje.

Kasační stížnost tedy nepřípustně míří jen proti rozhodnutí, kterým se upravuje řízení. V tomto světle ale musel zdejší soud posoudit ještě otázku, jaký vliv má na možnost kasačního přezkumu nesprávné poučení. Zde bylo možno vyjít ze závěrů usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2004, č. j. 3 Ads 37/2004 - 36, publ. pod č. 737/2006 Sb. NSS. V něm je uvedeno, že nesprávné poučení soudu prvního stupně o tom, že kasační stížnost je přípustná, přípustnost kasační stížnosti nezakládá, neboť ta plyne přímo ze zákona.

Na základě uvedeného proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost žalobce podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s ve spojení s § 120 s. ř. s. jako nepřípustnou odmítl.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. července 2011

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu